

ALS JE EEN PLEEGKIND OPNEEMT

'ANJALI VOELT ALS ONS EIGEN KIND'

Ze hadden al twee biologisch kinderen, maar hun hart en huis had ruimte voor nóg een kind. En dan juist voor één die zelf geen veilige plek heeft om op te groeien. Anjali (nu 3 jaar) kwam als pleegbaby van zeven weken bij Henriët (45), Wilfred (48), Chris (8) en Marie (6) wonen.

Henriët "We wilden altijd al een groter gezin. Nu waren we zelf al iets ouder toen onze kinderen werden geboren. Daarom dachten we: misschien is een pleegkind iets voor ons. Dan konden we een veilige plek bieden aan een kind dat dit niet heeft. De eerste stap was een voorlichtingsbijeenkomst. We kregen informatie en spraken met ervaringsdeskundigen. Nadat we er samen nog eens goed over hadden nagedacht, besloten we ons in te schrijven. Maar dan ben je natuurlijk nog niet zomaar pleegouder. Eerst volgde een gezinsonderzoek, waarbij we beiden helemaal zijn doorgelicht. Hoe was ons leven tot dan toe verlopen, wat hadden we meegemaakt? Wij vonden dat helemaal niet vervelend, in tegendeel. Het gebeurde heel respectvol en het is natuurlijk goed dat er wordt gekeken naar wie een pleegkind – dat vaak al veel heeft meegemaakt – gaat opvangen. We werden 'goedgekeurd', maar zetten zelf het idee nog even in de ijskast. Na een mooie vakantie met Chris en Marie, toen vijf en drie jaar, voelden we dat we er klaar voor waren. Twee weken later was Anjali al bij ons!"

Meteen vertrouwd

"We hadden ons in eerste instantie aangemeld voor de crisisopvang. Dat kwam voort uit zelfbescherming. Bij crisisopvang blijft een kind maar een korte periode bij je, voordat het naar een vast pleeggezin gaat. Je weet namelijk niet wat het met jou en je gezin doet, als je een kind opneemt. Maar met Anjali voelde het na één week al vertrouwd, ze hoorde erbij. Het scheelt misschien dat ze nog maar een heel klein baby'tje van zeven weken was. Mijn hart én dat van Wilfred ging meteen open. Natuurlijk, het is anders dan dat je je kind zelf baart. Maar het wennen ging wel heel snel. We hebben haar wiegje, net als bij Chris en Marie, de eerste tijd bij ons op de slaapkamer gezet. We gaven haar nachtvoedingen en wilden niets van haar missen. Ook voor de andere kinderen voelde het snel als eigen, deze nieuwe baby. Iedereen kan zien dat Anjali niet ons biologische kind is, ze heeft een kleurtje. Maar Chris en Marie zeggen tegen haar: 'Mama is ook jouw mama.'"

‘WIJ VINDEN HET BELANGRIJK DAT ANJALI HAAR MOEDER LEERT KENNEN’

Mondjesmaat contact

“Het was voor ons al snel duidelijk dat we Anjali graag blijvend in ons gezin wilden opnemen. Inmiddels hebben we ook de pleegzorgvoogdij over haar. Hiervoor moesten we wel weer officieel aangeven waarom we dit wensten en waarom we dachten dat wij de verantwoordelijkheid aan zouden kunnen. Er is mondjesmaat contact met Anjali’s biologische moeder. Ik wil niet te veel kwijt over waarom zij zelf de zorg niet kan dragen. Wel vinden wij het belangrijk dat Anjali weet waar ze vandaan komt en haar moeder leert kennen. Ze hebben geen echte band opgebouwd, misschien zien ze elkaar één keer per half jaar of jaar. Wilfred en ik onderhouden zelf het contact met de biologische moeder. Ondertussen zijn we er niet meer verbaasd over als ze niet uit de trein stapt, terwijl dit wel was afgesproken. Maar als ze wél komt, vind ik het knap dat ze Anjali in haar waarde laat. Ze trekt niet aan haar kind, dwingt haar niet om een kus te geven of te knuffelen. Ze laat mij moeder zijn en wij laten haar ook in haar waarde.”

Een cadeautje

“Ik kan niet zeggen dat er iets tegenvalt. Het is eerder een verrijking, een cadeautje. Ook voor ons als partners. We zijn dit met z’n tweeën heel bewust aangegaan. Zoals het tot nu toe is gegaan, halen wij daar heel veel kracht uit. Dit kunnen wij. Wilfred had van tevoren nog een beetje twijfels. Niet dat hij het niet wilde, maar hij was een bang dat hij niet zoveel van Anjali zou kunnen houden als van Chris en Marie. Maar laatst zei hij: ‘Ik vind het zo ongelooflijk. Er zit gewoon geen verschil in.’ Voorheen kregen we wisselende reacties op ons besluit om voor een pleegkind te gaan. ‘Waar begin je aan?’ ‘Straks moet het weer weg!’ Maar ook: ‘Wat mooi dat jullie dit doen.’ Nu horen we geen negatieve reacties meer. Of eigenlijk: het komt niet meer echt ter sprake. Natuurlijk hebben we wat hobbels en bobbel als het gaat om het contact met de biologische moeder. Een kind wordt niet voor niets uit huis geplaatst, dus dat wisten we van tevoren.”

Ze hoort erbij

“Anjali is het zonnetje in huis. Ze lacht altijd. Ze is heel vrolijk, makkelijk en ondernemend. Dat is haar aard, maar ook haar positie als derde in het gezin. Ze wil natuurlijk alles wat haar oudere broer en zus ook doen. Ik hoop dat we haar, net als Chris en Marie, onze normen en waarden mee kunnen geven. Ze heeft net haar derde verjaardag gevierd en gaat naar de peuterspeelzaal. Daar geniet ze volop. Ze is echt ons derde kind, ze hoort er volledig bij. We hebben uiteraard nog steeds contact met de pleegzorginstantie. Onze begeleider Linda heeft ons altijd goed kunnen bijstaan en raad gegeven.”

Crisisopvang

“Inmiddels heeft de biologische moeder nóg een baby gekregen. We hebben overwogen om ook dit kind een thuis te bieden. Dit werd ook aan ons gevraagd. Ik vond het moeilijk om ‘nee’ te zeggen, maar Wilfred was rationeler. We hebben al drie kinderen. We hebben net een boerderijtje gekocht, waar nog veel aan verbouwd moet worden. En we hebben een eigen zaak. Weer een baby erbij wordt gewoon teveel. Maar zeg nooit nooit. Straks, als alles weer wat rustiger is en op orde, dan lijkt het ons zeker iets om crisisopvang erbij te doen. Ja, dan bestaat opnieuw het risico dat je je hecht aan een kind en het weg gaat. Toch willen we ons hiervoor openstellen en een kind onderdak en een thuis bieden op het moment dat dit nodig is. Dan doen we tenminste iets.”

PLEEGZORG IN NEDERLAND

Soms kunnen kinderen (tijdelijk) niet bij hun ouders wonen, omdat het opgroeien of opvoeden daar niet goed gaat. Als ouders vrijwillig om hulp vragen of de kinderrechter besluit dat een uithuisplaatsing noodzakelijk is, dan worden kinderen bij voorkeur geplaatst bij pleegouders. Deze vorm van opvang in gezinsverband lijkt het meest op de natuurlijke situatie. In 2018 hebben ruim 16.500 pleeggezinnen zich ingezet voor de opvang van bijna 23.000 pleegkinderen. Pleegouders worden in eerste instantie binnen de familie of in het sociale netwerk gezocht. Pleegzorg kent verschillende vormen: voor korte en langere tijd, bij crisis en in deeltijd. Pleegouders worden begeleid door hulpverleners van pleegzorgorganisaties. Er zijn in Nederland 28 (regionale) jeugdhulporganisaties die pleegzorg aanbieden. Ze werken op het gebied van voorlichting en werving landelijk samen onder de naam ‘Pleegzorg Nederland’.

